

اتاق فرمان جهان نباید با دیکتاتوری غرب اداره شود

حضرت آیت الله العظمی خامنه ای در جمع سران و نمایندگان 120 کشور جهان با تاکید بر اینکه اتاق فرمان جهان نباید با دیکتاتوری چند کشور غربی اداره شود فرمودند: این وضعیت معیوب و پریزبان غیرقابل ادامه است و همه از این هندسه غلط بین المللی خسته شده اند.

رهبر انقلاب در بیانات تاریخی خطاب به سران عدم تعهد:
اتاق فرمان جهان نباید با دیکتاتوری غرب اداره شود

حضرت آیت الله العظمی خامنه ای در جمع سران و نمایندگان 120 کشور جهان با تاکید بر اینکه اتاق فرمان جهان نباید با دیکتاتوری چند کشور غربی اداره شود فرمودند: این وضعیت معیوب و پریزبان غیرقابل ادامه است و همه از این هندسه غلط بین المللی خسته شده اند.

متن کامل بیانات رهبر معظم انقلاب در این اجلاس در روز پنجشنبه به شرح ذیل است:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام علي الرسول الاعظم الامين و علي آله الطاهرين و صحبه المنتجبين و علي جميع الانبياء و المرسلين.

به شما میهمانان گرامی، سران و هیئتهای نمایندگی کشورهای جنبش عدم تعهد و نیز دیگر شرکت کنندگان در این اجلاس بزرگ بین المللی خوشامد می گویم.

ما در اینجا گرد آمده ایم تا به هدایت و کمک پروردگار، حرکت و جریانی را که در شش دهه قبل با هوشمندی و موقعیت شناسی و شجاعت چند تن از رهبران سیاسی دلسوز و مسئولیت پذیر پایه گذاری شد، به اقتضای موقعیتها و نیازهای امروز جهان ادامه دهیم و بلکه به آن جانی تازه و تحرکی دوباره ببخشیم.

میهمانان ما از مناطق جغرافیایی دور و نزدیک در اینجا گرد آمده و متعلق به ملیتها و نژادهای گوناگون و دارای تعلقات اعتقادی و فرهنگی و تاریخی و وراثتی متنوعند؛ ولی همان طور که «احمد سوکارنو» یکی از بنیانگذاران این جنبش در کنفرانس معروف باندونگ در سال 1955 گفت، مبنای تشکیل عدم تعهد، نه وحدت جغرافیایی یا نژادی و دینی، بلکه وحدت نیاز است. آن روز کشورهای عضو جنبش عدم تعهد، به پیوندی که بتواند آنها را از سیطره شبکه های اقتدارگرا و مستکبر و سیری ناپذیر مصون بدارد، نیازمند بوده اند؛ امروز با پیشرفت و گسترش ابزارهای سلطه گری، این نیاز همچنان پابرجا است.

من می خواهم حقیقت دیگری را مطرح کنم: اسلام به ما آموخته است که انسانها با وجود ناهمگونیهایی نژادی و زبانی و فرهنگی، فطرت همسانی دارند که آنها را به پایی و عدالت و نیکوکاری و همدردی و همکاری فرا می خواند و همین سرشت همگانی است که اگر از انگیزه های گمراه کننده به سلامت عبور کند، انسانها را به توحید و معرفت ذات متعالی خداوند رهنمون می گردد.

این حقیقت تابناک دارای چنان ظرفیتهایی است که قادر است پایه و پشتوانه تشکیل جوامع آزاد و سرافراز و برخوردار از پیشرفت و عدالت- توأماً- گردد و شعاع معنویت را بر همه فعالیتها و مادی و دنیایی انسانها نفوذ دهد و بهشتی دنیایی- پیش از بهشت اخروی موعود ادیان الهی- برای آنان فراهم آورد. و نیز همین حقیقت مشترک و همگانی است که می تواند شالوده ریز همکاریهای برادرانه ملتگاهی باشد که از نظر شکل ظاهری و سابقه تاریخی و منطقه جغرافیایی، شباهتی به یکدیگر ندارند.

همکاری های بین المللی هرگاه بر چنین شالوده ای استوار باشد، دولتها ارتباطات میان خود را نه بر اساس ترس و تهدید یا افزون طلبی و منافع یکجانبه یا واسطه گری افراد خائن و خودفروش، بلکه بر پایه منافع سالم و مشترک، و برتر از آن، منافع انسانیت بنا می کنند و وجدان بیدار خود و خاطر ملتگاهی خود را از دغدغه ها آسوده می سازند.

این نظم آرمانی در نقطه مقابل نظام سلطه قرار دارد، که در قرنهای اخیر قدرتهای سلطه گر غربی، و امروز دولت زورگو و متجاوز آمریکا، مدعی و مبلغ و پیشقراول آن بوده و هستند.

میهمانان عزیز!

امروز آرمانهای اصلی جنبش عدم تعهد با گذشت شش دهه همچنان زنده و پابرجاست؛ آرمانهایی مانند استعمارزدایی، استقلال سیاسی و اقتصادی و فرهنگی، عدم تعهد به قطبهای قدرت و ارتقاء همبستگی و همکاری میان کشورهای عضو. واقعیتها امروز جهان با آن آرمانها دارای فاصله است؛ ولی اراده جمعی و تلاش همه جانبه برای عبور از واقعیتها و دست یافتن به آرمانها، هرچند پرچالش، لیک امیدآفرین و ثمربخش است.

ما در گذشته نزدیک، شاهد شکست سیاستهای دوران جنگ سرد و نیز یکجانبه گرایی پس از آن بوده ایم. جهان با عبرت آموزی از این تجربه تاریخی، در حال گذار به نظام بین المللی جدیدی است و جنبش عدم تعهد می تواند و باید نقش نوینی ایفاء نماید. این نظام باید بر پایه مشارکت همگانی و برابری حقوق ملتها استوار باشد؛ و همبستگی ما کشورهای عضو این جنبش برای شکل گیری این نظم نوین، از ضرورتهای بارز عصر کنونی است.

گذار به نظامی عادلانه

خوشبختانه چشم انداز تحولات جهانی، نویدبخش یک نظام چند وجهی است که در آن، قطبهای سنتی قدرت جای خود را به مجموعه

ای از کشورها و فرهنگها و تمدنهای متنوع و با خاستگاههای گوناگون اقتصادی و اجتماعی و سیاسی می دهد. اتفاقات شگرفی که در سه دهه اخیر شاهد آن بوده ایم، آشکارا نشان می دهد که برآمدن قدرت های جدید با بروز ضعف در قدرت های قدیمی همراه بوده است. این جابه جایی تدریجی قدرت، به کشورهای عدم تعهد فرصت می دهد تا نقش موثر و شایسته ای را در عرصه جهانی برعهده بگیرند و زمینه یک مدیریت عادلانه و واقعا مشارکتی را در پهنه گیتی فراهم آورند. ما کشورهای عضو این جنبش توانسته ایم در یک دوران طولانی، با وجود تنوع دیدگاه ها و گرایش ها، همبستگی و پیوند خود را در چارچوب آرمان های مشترک حفظ کنیم؛ و این دستاورد ساده و کوچکی نیست. این پیوند می تواند دستمایه گذار به نظامی عادلانه و انسانی قرار گیرد.

شرایط کنونی جهان فرصتی شاید تکرارنشده برای جنبش عدم تعهد است. سخن ما آن است که اتاق فرمان جهان نباید با دیکتاتوری چند کشور غربی اداره شود. باید بتوان یک مشارکت دموکراتیک جهانی را در عرصه مدیریت بین المللی شکل داد و تضمین کرد. این است نیاز همه کشورهایی که مستقیم یا غیرمستقیم از دست اندازی چند کشور زورگو و سلطه طلب زبان دیده اند و می بینند. این ساختار غیردموکراتیک است

شورای امنیت سازمان ملل دارای ساختار و سازوکاری غیرمنطقی، ناعادلانه و کاملا غیردموکراتیک است؛ این یک دیکتاتوری آشکار و یک وضعیت کهنه و منسوخ و تاریخ مصرف گذشته است. با سوء استفاده از همین سازوکار غلط است که آمریکا و همدستانش توانسته اند زورگویی های خود را در لباس مفاهیم شریف بر دنیا تحمیل کنند. آنها می گویند «171#& حقوق بشر» و منافع غرب را اراده می کنند؛ می گویند «171#& دموکراسی»، و دخالت نظامی در کشورها را به جای آن می نشانند؛ می گویند «171#& مبارزه با تروریسم»، و مردم بی دفاع روستاها و شهرها را آماج بمب ها و سلاح های خود می سازند. در نگاه آنها، بشریت به شهروندان درجه یک و دو و سه تقسیم می شوند. جان انسان در آسیا و آفریقا و آمریکای لاتین ارزان، و در آمریکا و غرب اروپا گران قیمت گذاری می شود. امنیت آمریکا و اروپا مهم، و امنیت بقیه بشریت بی اهمیت دانسته می شود. شکنجه و ترور اگر به دست آمریکایی و صهیونیست و دست نشانندگان آنها صورت گیرد، مجاز و کاملا قابل چشم پوشی است. زندان های مخفی آنها که در نقاط متعددی در قاره های گوناگون شاهد زشت ترین و نفرت انگیزترین رفتارها با زندانیان بی دفاع و بی وکیل و بی محاکمه است، وجدان آنان را نمی آزارد. بد و خوب، کاملا گزینشی و یک طرفه تعریف می شود. منافع خود را به نام «171#& قوانین بین المللی» و سخنان تحکم آمیز و غیرقانونی خود را به نام «171#& جامعه جهانی» بر ملت ها تحمیل می کنند و با شبکه رسانه ای انحصاری سازمان یافته، دروغ های خود را راست، و باطل خود را حق، و ظلم خود را عدالت طلبی وانمود می کنند و در مقابل، هر سخن حقی را که افشاگر فریب آنها است، دروغ، و هر مطالبه برحقی را یاغیگری می نامند.

هندسه غلط بین المللی

دوستان! این وضعیت معیوب و پر زبان، غیرقابل ادامه است. همه از این هندسه غلط بین المللی خسته شده اند. جنبش 99 درصدی مردم در آمریکا بر ضد کانون های ثروت و قدرت در آن کشور، و اعتراض عمومی در کشورهای اروپای غربی به سیاست های اقتصادی دولت هاشان نیز نشان لبریز شدن پیمان صبر و تحمل ملت ها از این وضعیت است. باید این وضعیت نامعقول را علاج کرد. پیوند مستحکم و منطقی و همه جانبه کشورهای عضو جنبش عدم تعهد می تواند در یافتن و پیمودن راه علاج، تاثیرات عمیقی برجای بگذارد.

حضار محترم!

صلح و امنیت بین المللی از جمله مسائل حاد جهان امروز ما است و خلع سلاح های کشتار جمعی و فاجعه بار، یک ضرورت فوری و یک مطالبه همگانی است. در دنیای امروز، امنیت، پدیده ای مشترک و غیرقابل تبعیض است. آنها که سلاح های ضد بشریت را در زرادخانه های خود انبار می کنند، حق ندارند خود را پرچمدار امنیت جهانی قلمداد کنند. این بی شک- نخواهد توانست نیز امنیت را برای خود آنها به ارمغان آورد. امروز با تاسف فراوان دیده می شود که کشورهای دارنده بیشترین تسلیحات هسته ای، اراده جدی و واقعی برای حذف این ابزارهای مرگبار از دکتترین نظامی خود ندارند و آن را همچنان عامل رفع تهدید و شاخصی مهم در تعریف جایگاه سیاسی و بین المللی خود می دانند. این تصور، به کلی مردود و مطرود است.

سلاح هسته ای نه تامین کننده امنیت و نه مایه تحکیم قدرت سیاسی است، بلکه تهدیدی برای این هر دو است. حوادث دهه 09 قرن بیستم نشان داد که داشتن این تسلیحات نمی تواند رژیم هماند شوروی سابق را هم حفظ کند. امروز نیز کشورهایی را می شناسیم که با داشتن بمب اتم، در معرض امواج ناامنی های مهلکند.

گناه نابخشودنی

جمهوری اسلامی ایران استفاده از سلاح هسته ای و شیمیایی و نظایر آن را گناهی بزرگ و نابخشودنی می داند. ما شعار «171#& خاورمیانه عاری از سلاح هسته ای» را مطرح کرده ایم و به آن پایبندیم. این به معنی چشم پوشی از حق بهره برداری صلح آمیز از انرژی هسته ای و تولید سوخت هسته ای نیست. استفاده صلح آمیز از این انرژی، براساس قوانین بین المللی، حق همه کشورها است. همه باید بتوانند از این انرژی سالم در مصارف گوناگون حیاتی کشور و ملتشان استفاده کنند و در اعمال این حق، وابسته به دیگران نباشند. چند کشور غربی که خود دارنده سلاح هسته ای و مرتکب این کار غیرقانونی اند، مایلند توان تولید سوخت هسته ای را نیز در انحصار خود نگه دارند. حرکتی مرموز در حال شکل گیری است تا انحصار تولید و فروش سوخت هسته ای را در مراکز با نام بین المللی ولی در واقع در پنجه چند کشور معدود غربی، تثبیت و دائمی کنند.

طنز تلخ روزگار ما آن است که دولت آمریکا که دارنده بیشترین و مرگبارترین سلاحهای هسته ای و دیگر سلاحهای کشتار جمعی و تنها مرتکب به کارگیری آن است، امروز می خواهد پرچم مخالفت با اشاعه هسته ای را به دوش بگیرد! آنها و شرکای غربی شان رژیم صهیونیستی غاصب را به سلاحهای هسته ای مجهز کرده و برای این منطقه حساس، تهدیدی بزرگ فراهم کرده اند؛ اما همین

مجموعه فریبگر، استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای را برای کشورهای مستقل برنمی تابند و حتی با تولید سوخت هسته ای برای رادیوداروها و دیگر مصارف صلح آمیز انسانی، با هر چه توان دارند، ستیزه گری می کنند، بهانه دروغین آنان، بیم از تولید سلاح هسته ای است. در مورد جمهوری اسلامی ایران، آنان خود می دانند که دروغ می گویند؛ اما سیاست ورزی، آنگاه که کمترین اثری از معنویت در آن نباشد، دروغ را هم مجاز می شمرد. آیا آن که در قرن بیست و یکم زبان به تهدید اتمی می گشاید و شرم نمی کند، از دروغگوئی پرهیز و شرم خواهد کرد؟!

من تاکید می کنم که جمهوری اسلامی هرگز در پی تسلیحات هسته ای نیست، و نیز هرگز از حق ملت خود در استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای چشم پوشی نخواهد کرد. شعار ما «#171؛ انرژی هسته ای برای همه، و سلاح هسته ای برای هیچکس» است. ما بر این هر دو سخن پای خواهیم فشرد و می دانیم که شکستن انحصار چند کشور غربی در تولید انرژی هسته ای در چارچوب معاهده عدم اشاعه، به سود همه کشورهای مستقل و از جمله کشورهای عضو جنبش عدم تعهد است.

تجربه سه دهه ایستادگی موفقیت آمیز در برابر زورگوئی ها و فشارهای همه جانبه آمریکا و متحدانش، جمهوری اسلامی را به این باور قطعی رسانده است که مقاومت یک ملت متحد و دارای عزم راسخ، قادر است بر همه خصومتها و عنادها فائق آید و راه افتخارآمیز به سوی هدفهای بلند خود را بگشاید. پیشرفتهای همه جانبه کشور ما در دو دهه اخیر واقعیتی است که در برابر چشم همگان قرار دارد و رصدکنندگان رسمی بین المللی مکررا بدان اذعان کرده اند؛ و این همه در شرایط تحریمها و فشارهای اقتصادی و تهاجم تبلیغاتی شبکه های وابسته به آمریکا و صهیونیسم اتفاق افتاده است. تحریمهایی که یاقه گویان، آن را فلج کننده نامیدند، نه تنها ما را فلج نکرده است و نخواهد کرد، بلکه گامهایی ما را محکمتر، و همت ما را بلندتر، و اطمینان ما را به درستی تحلیلهای خود و نیز به توانایی درون زای ملتمان راسختر کرده است. ما یاری خداوند را در این چالشها بارها و بارها به چشم دیده ایم. میهمانان گرامی!

لازم می دانم در اینجا از یک مسئله بسیار مهم سخن بگویم؛ که اگرچه مربوط به منطقه ما است، ولی ابعاد گسترده آن از این منطقه فراتر رفته و سیاستهای جهانی را در طول چندین دهه تحت تاثیر قرار داده است و آن، مسئله دردآور فلسطین است. خلاصه این ماجرا آن است که یک کشور مستقل و دارای شناسنامه روشن تاریخی به نام «#171؛ فلسطین» بر اساس یک توطئه وحشتناک غربی با سردمداری انگلیس در دهه 04 قرن بیستم، از ملت آن، غصب و به زور سلاح و کشتار و فریب، به جماعتی که عمدتا از کشورهای اروپائی مهاجرت داده شده اند، واگذار گردیده است. این غصب بزرگی که در آغاز با کشتارهای جمعی مردم بی دفاع در شهرها و روستاها و راندن مردم از خانه و کاشانه خود به کشورهای هم مرز همراه بود، در طول بیش از شش دهه همچنان با همین جنایتها ادامه یافته است و امروز هم ادامه دارد. این، یکی از مهمترین مسائل جامعه بشریت است. سران سیاسی و نظامی رژیم غاصب صهیونیست، در این مدت از هیچ جنایتی پرهیز نکرده اند؛ از کشتار مردم و ویران کردن خانه ها و مزارع آنان و دستگیری و شکنجه مردان و زنان و حتی کودکان آنان، تا تحقیر و توهین به کرامت این ملت و سعی در نابودی و هضم آن در معده حرامخوار رژیم صهیونیستی، و تا محورهای بیانات در شانزدهمین اجلاس سران جنبش عدم تعهد دو حمله به اردوگاههای آنان در خود فلسطین و در کشورهای همسایه که میلیونها آواره را در خود جای می داده است. نامه های «#171؛ صبرا» و «#171؛ شتیلا» و «#171؛ قانا» و «#171؛ دیر یاسین» و امثال اینها با خون مردم مظلوم فلسطین در تاریخ منطقه ما ثبت شده است. اکنون نیز پس از شصت و پنج سال، هنوز همچنان همین جنایتها در رفتار گرگان درنده صهیونیست با باقی ماندگان در سرزمینهای اشغالی ادامه دارد. آنها پی در پی جنایتهای جدیدی می آفرینند و منطقه را با بحران تازه ای روبه رو می کنند. کمتر روزی است که خبری از قتل و جرح و زندانی کردن جوانهایی مخابره نشود که به دفاع از وطن و کرامت خود برخاسته و به ویرانگری مزارع و خانه های خود اعتراض کرده اند. رژیم صهیونیستی که با به راه انداختن جنگهای فاجعه بار و کشتار مردم و اشغال سرزمینهای عربی و سازماندهی تروریسم دولتی در منطقه و جهان، دهها سال ترور و جنگ و شرارت به راه انداخته، ملت فلسطین را که برای احقاق حق خود به پا خاسته و مبارزه می کنند، تروریست می نامد و شبکه رسانه های متعلق به صهیونیسم و بسیاری از رسانه های غربی و مزدور نیز با زیر پا گذاشتن تعهد اخلاقی و رسانه ای، این دروغ بزرگ را تکرار می کنند. سردمداران سیاسی مدعی حقوق بشر نیز چشم بر این همه جنایت بسته و بدون شرم و پروا، از آن رژیم فاجعه آفرین حمایت کرده و در نقش وکیل مدافع آن ظاهر می شوند.

چهره شما را در میان ملت های منطقه، منفور و شما را در چشم آنان شریک جنایات صهیونیست های غاصب معرفی کرده است؛ هزینه های مادی و معنوی که در طول سال های متمادی از این رهگذر به دولت و ملت آمریکا تحمیل شده است؛ سرسام آور است؛ و احتمالا در آینده اگر همین روش ادامه یابد، هزینه های شما سنگین تر هم خواهد شد. بیایید به پیشنهاد جمهوری اسلامی درباره همه پرسبی بیندیشید و با تصمیمی شجاعانه، خود را از گره ناگشودنی کنونی نجات دهید. بی شک مردم منطقه و همه آزاداندیشان گیتی از این اقدام استقبال خواهند کرد.

میهمانان محترم!

اکنون به سخن آغازین بازمی گردم. شرایط گیتی حساس و جهان در حال گذار از یک پیچ تاریخی بسیار مهم است. انتظار می رود که نظامی نوین در حال تولد یافتن باشد. مجموعه غیرمتعهدها حدود دو سوم اعضای جامعه جهانی را در خود جای داده است و می تواند در شکل دهی آینده نقشی بزرگ ایفا کند. تشکیل این اجلاس بزرگ در تهران نیز خود حادثه ای پرمعنا است که باید در محاسبات به کار آید. ما اعضای این جنبش با هم افزایی امکانات و ظرفیت های گسترده خود می توانیم برای نجات جهان از ناامنی و جنگ و سلطه گری، نقشی تاریخی و ماندگار بیافرینیم.

همکاری های همه جانبه

علاج مشکلات است

این مقصود فقط با همکاری های همه جانبه ما با یکدیگر امکان پذیر است. در میان ما، کشورهای بسیار ثروتمند و نیز کشورهای دارای نفوذ بین المللی کم نیستند. علاج مشکلات با همکاری های اقتصادی و رسانه ای و انتقال تجربه های پیش برنده و تعالی بخش، کاملاً امکان پذیر است. باید عزم همامان را راسخ کنیم، به هدف ها وفادار بمانیم، از اخم قدرت های زورگو نترسیم و به لبخند آنان دل خوش نکنیم، اراده الهی و قوانین آفرینش را پشتیبان خود بدانیم، به شکست تجربه اردوگاه کمونیستی در دو دهه پیش، و شکست سیاست های به اصطلاح لیبرال دموکراسی غربی در حال حاضر- که نشانه های آن را در خیابان های کشورهای اروپایی و آمریکایی و گره های ناگشودنی اقتصاد این کشورها همه می بینند- با چشم عبرت بنگریم. و بالاخره سقوط دیکتاتورهای وابسته به آمریکا و همدست رژیم صهیونیستی در شمال آفریقا و بیداری اسلامی در کشورهای منطقه را فرصتی بزرگ بشماریم. ما می توانیم به ارتقاء 171# بهره وری سیاسی جنبش عدم تعهد» در مدیریت جهانی بیندیشیم، می توانیم برای تحول در این مدیریت، سندی تاریخی تهیه کنیم و ابزارهای اجرایی آن را فراهم نماییم. می توانیم حرکت به سمت همکاری های موثر اقتصادی را طراحی و الگوهای ارتباط فرهنگی میان خود را تعریف کنیم. بی شک تشکیل دبیرخانه فعال و پراکنجه ای برای این تشکیلات، خواهد توانست به حصول این مقاصد کمکی بزرگ و پرتاثیر تقدیم کند.

متشکرم.

شورای امنیت مستقل نیست

رئیس جمهور کشورمان نیز در افتتاحیه شانزدهمین اجلاس سران جنبش عدم تعهد گفت: چگونه می توان تصور کرد که با وجود امتیاز انحصاری وتو در دست دولت هایی مثل آمریکا و انگلیس که همواره یک طرف تمام مناقشات بوده اند امکان عمل مستقل و عدالت مدار برای شورای امنیت باقی بماند؟

رئیس جمهور در بخشی از سخنانش با بیان این که برای اصلاح این روند، بارها و بارها، عدالت طلبان و آزادی خواهان و مصلحان از جمله رهبران فقید جنبش عدم تعهد قیام کرده اند و خیزش های متعدد برپا شده و تلاش های فراوانی انجام گرفته است، اظهار داشت: علیرغم آثار بسیار ارزشمند و مثبت این تلاش های مقدس، هنوز روند امور به طور اساسی به نفع ملت ها و در جهت عدالت و صلح پایدار تغییر نکرده است.

وی با طرح این سؤال که علت این رخدادها چیست؟ تصریح کرد: برخی اصرار دارند که فریبکارانه علت را به ضعف ملت ها نسبت دهند، اما آیا غیر از این است که علت عدم تحقق صلح پایدار و آرمان های بشری را باید در مبانی اندیشه و عملکرد مدیریت حاکم بر جهان جست و جو کرد.

احمدی نژاد خاطر نشان کرد: علیرغم تشکیل سازمان ملل که امیدهای فراوانی ایجاد کرد و همچنین تلاش های گسترده دلسوزان، مدیریت حاکم بر جهان مانع از آن بوده است که شرایط بهبود یابد و با استقرار صلح و امنیت پایدار زندگی بهتری برای مردم دنیا فراهم شود.

رئیس جمهوری با اشاره به اینکه انحصار در مدیریت شورای امنیت نیز کاملاً روشن است، افزود: بعد از 56 سال و علیرغم اذعان همه ملت ها به حقوق حقه ملت فلسطین، رفتار شورای امنیت در عمل به تثبیت و گسترش اشغالگری و ظلم و جنایات رژیم جعلی و تحمیلی صهیونیستی منجر شده است.

وی با طرح این سوال که کدام ملت مستقل توانسته است بدون نگرانی و یا دادن امتیاز، حقوق اساسی خود را با اتکاء به شورای امنیت استیفا نماید، تصریح کرد: اصولاً چگونه می توان تصور کرد که با وجود امتیاز انحصاری وتو در دست دولت هایی مثل آمریکا و انگلیس که همواره یک طرف تمام مناقشات بوده اند، امکان عمل مستقل و عدالت مدار برای شورای امنیت باقی بماند. دولت ها و ملت های مستقل مرجعی برای احقاق حق خود ندارند و شورای امنیت حتی اختیارات مجمع عمومی را نیز تصاحب کرده و سلطه خود را بر آن تحمیل نموده است.

ایران به عنوان عضو سازمان ملل اقدامات مثبتی انجام داده است

دبیر کل سازمان ملل متحد نیز در مراسم افتتاحیه شانزدهمین نشست سران عدم تعهد گفت: ایران به عنوان عضو سازمان ملل و آژانس بین المللی انرژی اتمی اقدامات مثبتی انجام داده است.

بان کی مون گفت: نم پس از سازمان ملل بزرگترین سازمان است که حافظ صلح و به دنبال همکاری مشترک است. سازمان ملل در همین راستا حرکت می کند و از شما می خواهیم به فکر اتحاد هنجارهای شایسته خود باشید و به آزادی بیان و اندیشه ارج نهید و به مردم خود خدمت کنید.

وی گفت: معتقدم سازمان هایی که مدیریت و عضویت آنها را داریم به خاطر اصلاح نیاز به تغییرات دارند و شاید بسیاری از مخاطرات در جاده ای که هستیم باشد.

وی افزود: نمی توانیم بپذیریم که سران از واژه های تهدید در علوم سیاسی خود استفاده کنند و وضعیتی که نتوانیم آن را کنترل کنیم. همه را دعوت به صلح می کنم و اینکه همه کشورها باید بر یک اصولی پایبند باشند.

بان کی مون گفت: از همه کشورهای اسلامی می خواهیم که از نفوذ خود در کشورهای درگیر مناقشه در جهت ایجاد صلح جهانی و منطقه عاری از تسلیحات کشتار جمعی استفاده کنند.

وی با تأکید بر این که می توانیم فعالیت درست داشته باشیم عنوان کرد: سازمان ملل متحد انرژی هسته ای را حق همه کشورها می داند و استفاده نظامی از آن را محکوم می کند.

دبیرکل سازمان ملل خواستار شفافیت در همه مسائل شد و گفت: از ایران درخواست می کنیم که مانند گذشته این شفافیت را برای اعتمادسازی بیشتر و رسیدن به اهداف خود برای استفاده از انرژی صلح آمیز هسته ای ادامه دهد.

وي افزود: همكاري ايران با آژانس انرژي اتمي سازنده و مفيد بوده است. تصور اين است كه از همه گروه ها و كشورها دعوت كنيم كه از دامن زدن به تنش ها دوري كنند و به برادري روي آورند، صداهاي خود را عليه هم بالا نبريم، بايد به دنبال يك خاورميانه عاري از سلاح هسته اي و تسليحات كشتار جمعي باشيم.

ساختار شوراي امنيت

بايد اصلاح شود

رئيس جمهور مصر نيز در سخناني بر مشاركت فعال تر در اداره امور جهان تاكيد كرد و از ضرورت اصلاح شوراي امنيت براي اصلاح نظم كنوني سخن گفت.

مرسي با اشاره به اينكه جنبش عدم تعهد در زمان كنوني نقشي محوري در اين دوره سرنوشت ساز دارد تاكيد كرد كه ما بايد در اداره امور دنيا نقشي موثر داشته باشيم، بايد اصول دموكراسي و مشاركت در امور سياسي برقرار شود.

وي ادامه وضعيت كنوني در آفريقا را غيرمقبول خواند و با اشاره به اينكه بسياري از مسائل شوراي امنيت به قاره آفريقا مربوط مي شود تاكيد كرد كه سطح نمايندگي شوراي امنيت بايد تغيير كند.

مرسي با اشاره به شوراي امنيت، تاكيد كرد: ساختار شوراي امنيت بايد اصلاح و توسعه داده شود تا به شكل بهتري نماينده نظام جهان باشد.

مرسي در ادامه به موضوع فلسطين اشاره كرد و با اشاره به بيانيه وزراي خارجه عدم تعهد كه اخيرا در شرم الشيخ برگزار شد، از وضعيت اسراي فلسطيني ابراز تاسف كرد.

مرسي همچنين از فلسطيني ها خواست بر آرمان خود يعني مقاومت در برابر اشغالگري تمرکز كنند.

وي در ادامه به سوريه نيز اشاره كرد و بحران اين كشور را آزادي خواهي مردم سوريه خواند و اعلام كرد كه از مردم اين كشور در برابر دولت سوريه حمايت مي كند اما در عين حال تاكيد كرد كه مصر از انتقال مسالمت آميز قدرت در سوريه حمايت مي كند تا سوريه به درگيري داخلي كشيده نشود.

مرسي در بخشي ديگر از سخنان خود به موضوع هسته اي اشاره و بر حق همه اعضاي جنبش عدم تعهد و ديگر كشورها از انرژي صلح آميز هسته اي تاكيد كرد.

مديريت مشترك يك وظيفه

و بايد است

نخست وزير هند نيز در شانزدهمين نشست سران عدم تعهد شعار اجلاس نم در تهران را شعاري بهنگام خواند و گفت: مديريت مشترك جهاني امروز يك «وظيفه» و «بايد» است.

مان موهان سينگ ادامه داد: امروز ساختارهاي مديريت جهان درگير معادلات قدرت باقي مانده از گذشته هستند و بايد تغيير يابند.

مان موهان سينگ در بخش ديگري از سخنان خود به اوضاع كنوني در سوريه اشاره كرد و گفت: اوضاع سوريه باعث نگراني ماست و جنبش عدم تعهد بايد اقداماتي را براي حل مسئله سوريه انجام دهد.